

Πορευθίντες

μαθητεύσατε πάντα τά ἔδυντ (Ματθ. κκ.19)

BULLETIN: "GO YE therefore, and teach all nations" (S. Mat. 28, 19).

General Secretariat of the Executive Committee on Orthodox Missions—45 Academias st, Athens Greece

*Apr. 6

*Απρίλιος — Ιούνιος 1960

THE EXECUTIVE
COMMITTEE
Representatives
of the member
Movements of
SYNDESMOS:

Action
Chretienne
des Etudiants
Russes
FRANCE

Christian
Union
of Working
Youth
GREECE

Greek
Orthodox
Youth
of Korea
KOREA

Mouvement
de Jeunesse
Orthodox
LEBANON

Orthodox
Student
Association
FINLAND

Orthodox
Youth
Association
FINLAND

Orthodox
Student
Association
GREECE

Orthodox
Youth
Association
GR. BRITAIN

Orthodox
Christian
Unions
GREECE

Orthodox
Youth
Group
GERMANY

Student
Christian
Union
GREECE

Synodusios of
Greekwomen
Theologians
GREECE

Tokyo
Orthodox
Young
Believers
Association
JAPAN

Union
of Graduates
of Apostoliki
Diakonia
GREECE

«....δράμετε καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε ώς ἡγέρθη ὁ Κύριος θανατώσας τὸν θάνατον· ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱός, τοῦ σώζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων».

(Υπακοή "Ορθού Αναστάσεως")

Θεολογικαί ἀπόψεις

Η ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ----- ΚΑΙ Η ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ -----

"Οπως ἔγραφε πρό ἑτῶν ἔνας ἀπό τοὺς πρωτεργάτας τῆς συγχρόνου λειτουργικῆς κινήσεως καὶ βαθύς γνώστης τῆς Ὁρθοδοξίας, ὁ ἀείμνηστος π. Λαυπέρ Μπωντούνεν, ἡ Κυριακὴ δέν ἔπαινε ποτέ νά εἶναι εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἀνατολήν ἐκεῖνο πού ἦτο καὶ εἰς τὴν χριστιανήν ἀρχαιότητα, ἔνα ἐβδομαδιαῖον Πάσχα, ἔνας ἐβδομαδιαῖος ἕορτασμός τοῦ μυστηρίου τῆς Ἀναστάσεως, ἔνας ἐβδομαδιαῖος αἰνος εἰς τὸν Σωτῆρα Χριστόν, ὁ δποῖος διά τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς τριημέρου Ἐγέρσεως Του"ἀπό θανάτου πρός ζωήν καὶ ἀπό γῆς πρός οὐρανόν ἡμᾶς διεβίβασεν".

Δέν θά ἦτο λοιπόν ἄσκοπον, κατά τὴν πασχαλινήν αὐτήν περίοδον, νά "θεωρήσωμεν" δι' ὅλιγων τὸν θεολογικόν καὶ πνευματικόν θησαυρόν τῆς Κυριακῆς ἥ, ἀκριβέστερον, νά ἐπισκοπήσωμεν μέ μεγάλην συντομίαν τὴν ἐκκλησιαστικήν καὶ πατερικήν παράδοσιν, διά νά ἔδωμεν τί φῶς ἡμπορεῖ νά ρίψῃ ἡ "κυριώνυμος" αὐτή ἡμέρα εἰς τὴν ζωήν μας ὡς Χριστιανῶν καὶ μάλιστα Χριστιανῶν ἐνδιαφερομένων διά τὴν Ιεραποστολήν.

"Ολοι φυσικά γνωρίζομεν, ὅτι ἡ Κυριακὴ εἶναι ἡ "ἡμέρα τοῦ Κυρίου", ἡ ἡμέρα ἡ ἀφιερωμένη εἰς τὸν Θεόν, ἡ ἡμέρα τῆς τρίτης Ἐντολῆς: "Μνήσθητι τῆν ἡμέραν τῶν σαββάτων ἄγιαζειν αὐτήν· ἔξ ἡμέρας ἐργάζει καὶ ποιήσεις πάντα τά ἔργα σου· τῇ δέ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμη σάββατα Κυριῷ τῷ Θεῷ σου." (ἘΕ. 20, 8 - 10).

"Οταν ὅμως ἔξετάσωμεν τὴν παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν ἐν πίστει Πατέρων ἡμῶν, βλέπομεν ὅτι ἡ Κυριακὴ χαρακτηρίζεται ἄλλοτε ὡς "πρώτη", ἄλλοτε ὡς "ἐβδόμη", καὶ πολύ συχνά ὡς "ὄγδοη ἡμέρα". Ἡ ἡμέρα ἡ ὄγδοη", ἔγραφε τὸν 2ον μ.Χ. αἰώνα, εἰς ἔνα ἀπό τοὺς διαλόγους του, ὁ φιλόσοφος καὶ μάρτυς Ἰουστῖνος, "ἡ ἡμέρα ἡ ὄγδοη μυστήριον τε εἶχε (Διάλ. 24) Καὶ τὴν αὐτήν γνώμην ὑποστηρίζουν πολλοὶ ἐπιφανεῖς Πατέρες, μεταξύ τῶν διποίων ὁ ἄγιος Ἀμβρόσιος, ὁ Ιερός Λύγουστῖνος, ὁ Ιερός Χρυσόστομος, ὁ Ἀγιος Κύριλλος, ὁ ἄγιος Κύριλλος Ιεροσολύμων.

Τί σημαίνουν ὅμως οἱ τρεῖς αὐτοί χαρακτηρισμοί;

A. Κυριακή : πρώτη ἡμέρα.

"Ἡ Κυριακὴ λέγεται πρώτη ἡμέρα, διότι εἶναι ἡ "μία τῶν σαββάτων", ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς ἐβραϊκῆς ἐβδομάδος.

Κατά τὴν ἡμέραν αὐτήν, ὅμως μᾶς πληροφοροῦν οἱ Εὐαγγελισταί, (Ματθ. 28, Ι. Μάρκ. Ι6, 2, Λκ. 24, Ι, Ἰωάν. 20, Ι), ὁ Κύριος ἀνέστη ἐκ τοῦ μνήματος. Καὶ τό γεγονός αὐτό ὑπῆρξεν ἀπό τῆς πρώτης στιγμῆς ὁ λόγος, διά τὸν διποῖον οἱ Χριστιανοί ἥρχισαν νά ἐορτάζουν τὴν "πρώτην ἡμέραν", τὴν ἡμέραν τοῦ ἀναστάτος Σωτῆρος, τὴν ἡμέραν καθ' ἥν ὁ παντοκράτωρ Κύριος, ἀναστήσας ἐκ νεκρῶν τὸν σταυρωθέντα Χριστόν του, συνέτριψε τάς δυνάμεις τοῦ Καιοῦ, αἱ διποῖαι διά τοῦ θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ἐκράτουν ἔως τότε τὸν ἄνθρωπον δέσμιον τῆς ἀμαρτίας, ανίκανον νά πράξῃ τό θέλημα τοῦ ἐν οὐρανοῖς Πατρός.-

Διά τούς ἰουδαιοχριστιανούς τῆς Ιερουσαλήμ, ὁ ἕορτασμός τῆς "μιᾶς τῶν σαββάτων" ἦτο τό χριστιανικόν συμπλήρωμα τῆς σαββατικῆς λατρείας. Συνίστατο δέ ὁ ἕορτασμός αὐτός εἰς μίαν ὀλονύκτιον ἀγρυπνίαν, τὴν παννυχίαν, ἡ διποία ἥρχιζε τό θράδυ τοῦ Σαββάτου καὶ ἐτελεῖωνε τὴν αὔγη τῆς ἐπομένης, ὅποτε ἐτελεῖτο ἡ Εὐχαριστία καὶ ὅλοι οἱ πιοιστάμενοι μετελάμβανον τοῦ Σωματος καὶ τοῦ Αἵματος τοῦ ἀναστάτος Χοιστοῦ. Κατ' αὐτήν ἀπηγορεύοντο αἱ γονυκλισίαι, ὅπως καὶ ιαθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἀπηγορεύετο ἡ νηστεία. 'Υπόλει' μα τῆς Ιερᾶς αὐτῆς παννυχίδος εἶναι ἡ λειτουργία τοῦ Μ. Σαββάτου, ἡ διποία ἀκόμη καὶ σήμερον τελεῖται λειτουργικῶς μετά τὸν Εσπερινόν, ἔστω καὶ ἄν διά καθαρῶς ἐξαλειτουργικούς λόγους ἐπειράτησεν ἡ συνήθεια νά γίνεται ὁ Εσπερινός τό πρωΐ καὶ συχ-

νά λίαν πρωτ.

Πολύ ένωρις ὅμως οἱ Χριστιανοὶ εἶδαν εἰς τὸν ἑορτασμόν τῆς "πρώτης ἡμέρας" ἔναν βαθύν καὶ ἀποκαλυπτικόν συμβολισμόν. Ὡς γνωστόν, διὰ τούς Ἐβραίους ἡ "έβδομάς" ἦτο ἡ ἀνάμνησις τῶν ἐπτά ἡμερῶν τῆς δημιουργίας, ἡ πρώτη δέ ἡμέρα τῆς ἔβδομάδος, ἡ "μία τῶν σαββάτων", ἦτο ἀφιερωμένη εἰς τὴν δημιουργίαν τοῦ φωτός. "Οπως ἦτο λοιπόν πολύ φυσικόν, οἱ Χριστιανοί, οἱ προερχόμενοι ἐκ τοῦ ιουδαϊσμοῦ, συνεδύασαν πολύ γρήγορα τὴν παλαιάν σημασίαν τῆς ἡμέρας μὲν τὸ νέον τῆς νόημα καὶ περιεχόμενον. Ὁ Θεός, ὁ ὄποιος τὴν πρώτην ἡμέραν εἶχε διαλύσει τὸ σκότος καὶ τὸ χάος διὰ τῆς δημιουργίας τοῦ φυσικοῦ φωτός, διέλυε τώρα τά σκότη τῆς πλάνης καὶ τῆς ἀμαρτίας καὶ ἐφώτιζε τοὺς καθημένους ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ θανάτου διὰ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, τοῦ φωτός τοῦ ιδόμου, τοῦ ἀιδίου καὶ ἀνεσπέρου φωτός τῆς βασιλείας του." Δεῦτε, λάβετε φῶς ἐν τοῦ ἀνεσπέρου φωτός, ἐπρόκειτο νά φάλη ἀργότερον ἡ ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων.

'Αλλά καὶ διὰ τούς ἐξ ἔθνῶν Χριστιανούς, ἡ πρώτη ἡμέρα δέν ἦτο ὄλιγώτερον συμβολική. 'Υπό τὴν ἐπίδρασιν τοῦ μιθραϊσμοῦ, ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς ἀστρικῆς ἔβδομάδος, ἡ ὄποια παλαιότερον ἦτο ἀφιερωμένη εἰς τὸν Κρόνον, εἰς τὴν ἐποχήν τοῦ Χριστοῦ εἶχεν ἀφιερωθῆνεις τὸν Μίθραν, τὸν Θεόν-Ἄλιον' εἶχε γίνει ἡ "ἡμέρα τοῦ Ἀλίου. Πῶς ἦτο ὅμως δυνατόν νά μείνῃ, κατηχητικῶς καὶ λεραποστολικῶς, ἀνειμετάλλευτος μία τόσον εὐτυχῆς σύμπτωσις; 'Εδέδασκον λοιπόν οἱ Πατέρες, ὅτι, ἐνῷ ὁ μιθραϊσμός καὶ αἱ ἄλλαι μυστηριακά θρησκεῖαι ἤσαν τό πολύ - πολύ "τύποι" καὶ "σκιαί", ἐν Χριστῷ εἶχεν ἀποκαλυφθῆνεις πλήρης ἀλήθεια, ἡ πραγματικότης, ἡ ζωή. Τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἔβδομάδος, τὴν ἡμέραν τοῦ Ἀλίου, ὁ Χριστός, ὁ ἀληθινός "Ἄλιος τῆς Δικαιοσύνης, περὶ τοῦ ὄποιου ὅμιλετο ὁ Μαλαχίας, (Μαλ. 4, 2) καὶ οἱ ἄλλοι προφῆται, εἶχεν ἀνατείλει. ἡ νύξ τοῦ θανάτου καὶ τῆς ἀμαρτίας εἶχε παρέλθη καὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν εἶχε καταυγάσει τὸν οὐρανόν καὶ τὴν γῆν καὶ τὰ καταχθό-

νια. Δι' αὐτό συνερχόμεθα ἐπί τὸ αὐτό τὴν ἡμέραν τὴν λεγομένην τοῦ ἡλίου, ἔξηγετε εἰς τὴν πρώτην ἀπολογίαν του ὁ Ἰουστῖνος, ὃχι διὰ νά λατρεύσωμεν τὸν ιπτιστόν Ἄλιον ἢ οἰονδήποτε ἄλλο κτίσμα, ἀλλά διὰ νά προσκυνήσωμεν τὸν ἀληθινόν Θεόν, ὁ ὅποιος ἀνέστησε τὸν Ἰησοῦν Χριστόν ἐκ τοῦ τάφου. "Χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία", ἔφαλλεν ἡ ἀρχαία Ἐκκλησία τῆς Ρώμης, "ἐκ σοῦ γάρ ἀνέτειλεν ὁ Ἅλιος τῆς Δικαιοσύνης, Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν, φωτίζων τούς ἐν σκότει". Καί ὁ μέγας Πατριάρχης τῆς Ἀλεξανδρείας, Κύριλλος, ἔηγοῦσεν εἰς τὸ ποίμνιόν του, ὅτι ἡ "γυνή ἡ περιβεβλημένη τὸν Ἄλιον" εἴς τὴν Ἀποιάλυψιν (Ι2, Ι καὶ 9, 5) δέν εἶναι ἄλλη ἀπό τὴν Ἐκκλησίαν τὴν περιβεβλημένην τὸν Χριστόν.

'Αξιοσημείωτον δέ εἶναι, ὅτι ἀκόμη καὶ σήμερον ἡ Κυριακή ἀραβιστί λέγεται "πρώτη", ἐνῷ εἰς τὴν Συριακήν Ἐκκλησίαν ὄνομάζεται "πρώτη ἡμέρα".

B: 'Η Κυριακή ἔβδομη ἡμέρα.

'Η Κυριακή λέγεται ἔβδομη ἡμέρα, διότι κατέχει εἰς τὴν Διαθήκην τῆς χάριτος τὴν θέσιν πού κατεῖχεν εἰς τὴν Διαθήκην τοῦ νόμου, τὴν Π.Δ., ἡ ἔβδομη ἡμέρα τῆς ἔβδομάδος, τὸ Σάββατον.

Μετά τό κήρυγμα τοῦ "εὐαγγελίου" τὸ Σάββατον δέν ἔπαυσεν ἀμέσως νά εἶναι ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου, ἡ κατ' ἔξοχήν ἡμέρα λατρείας τοῦ Θεοῦ. Διά πολλούς μάλιστα ιουδαιοχριστιανούς, ἡ ἔβδομη ἡμέρα ἐπρόκειτο νά παραμείνῃ ἐπί μακρόν ὅ, τι ἦτο καὶ διά τούς ἄλλους Ἐβραίους: ἡμέρα ἀργίας καὶ προσευχῆς, "μνημόσυνον" τῆς ἀναπάυσεως τοῦ Θεοῦ μετά τὴν ἐξαήμερον κτίσιν τοῦ ιδόμου, ἀπόδειξις τοῦ ὅτι ἡ ζωή εἶναι ἀνεκτίμητον ἀγαθόν ἀφοῦ εἶναι χάρις καὶ δωρεά τοῦ Κυρίου, ἐγγύησις τοῦ ὅτι ὁ ιόσμος καὶ ὁ ἄνθρωπος, παρά τὴν προσωρινήν βασιλείαν τοῦ θανάτου καὶ τῆς ἀμαρτίας, παραμένει κατ' ούσίαν "καλός" καὶ καλός λίαν" ἀφοῦ προέρχεται ἀπό τάς χεῖρας τοιούτου Δημιουργοῦ.

"Οσον ὅμως διεδίδετο ὁ χριστια-

νισμός, τόσον τό έβραϊκόν Σάββατον παρεχώρει τήν θέσιν καί τήν σημασίαν του εἰς τήν χριστιανικήν Κυριακήν. 'Ο Κύριος εἶχεν ἀπαιτήσει ἀπό τὸν λαόν του νά̄ ἀγιάζῃ μίαν καί ὅχι δύο ἡμέρας τῆς ἔβδομάδος.' Υπῆρχε δέ καλυτέρα ἡμέρα προσκυνήσεως, εὐχαριστίας καί δοξολογίας τοῦ ζῶντος καί ἡληθινοῦ Θεοῦ ἀπό τήν ἡμέραν τῆς νίκης καί τοῦ θιράμβου του, ἀπό τήν κοσμοσωτήριον καί κοσμοχομόσυνον ἡμέραν τῆς ἀναστάσεως τοῦ σταυρωθέντος Χριστοῦ;

'Ο Χριστός ἄλλωστε ἦτο ἡ ἀφευδεστέρα ἀπόδειξις τοῦ ὅτι ὁ Θεός δέν εἶναι μόνον Δημιουργός ἀλλά καὶ Σωτήρ, δέν εἶναι μόνον Ἐκεῖνος, ὁ ὅποιος ἔπλασεν ἐν ἀρχῇ τὰ πάντα, ἀλλά καὶ Ἐκεῖνος ὁ ὅποιος ἀνέπλασεν καὶ ἀνεκαίνισεν ἐν Χοιστῷ τὰ πάντα. Μετά τήν ἔβδομάδα τῶν Παθῶν καὶ τῆς Ἀναστάσεως, μετά τήν ἡγίαν καὶ μεγάλην ἔβδομάδα, εἶχε παραχθῆ μία νέα ἡτίσις, ἀσυγκρίτως ὡραιοτέρα καὶ πολυτιμωτέρα ἀπό τήν παλαιάν, εἰς τήν ὅποιαν ἡ ἡμιτρία δέν εἶχε καμίαν θέσιν, ἐπί τῆς ὅποιας ὁ θάνατος καὶ ἡ φθορά δέν εἶχαν πλέον ἴσχυν. "Καὶ πῦλαι "Ἄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς". 'Η "ἔβδομάς" δέν ἱμποροῦσε συνεπῶς νά̄ εἶναι μία ἀπλῆ ἡνάμνησις τῆς δημιουργίας· διά τούς πιστεύοντας, εἶχε γίνει ἡ ἡνάμνησις τῆς ἀνα-δημιουργίας τοῦ κόσμου καὶ τοῦ ἀνθρώπου ἐν Χοιστῷ.

Φυσικά, ὑπό τήν νέαν αὐτήν προοπτικήν, τό Σάββατον δέν ἔ-ανε τίποτε ἀπό τήν παλαιάν σημασίαν καὶ σπουδαιότητά του· ἵντιθέτως μάλιστα ἡπέκτα νέον περιεχόμενον, ἔγίνετο τό "εὐλογημέννεν Σάββατον", ἡ ἡμέρα, "ἐν ἡ κατέπαυσεν ἀπό πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ ὁ μονογενῆς Υἱός τοῦ Θεοῦ διά τῆς κατά θάνατον οἰκονομίας τῆς σαρκί σαββατίσας". (Τροπήριον "Ορθρου καὶ Ἐσπερινοῦ Μ. Σαββάτου"). 'Αλλ' ἐνῷ ἡ ἡνάπαυσις τοῦ Θεοῦ μετά τό ἔργον τῆς δημιουργίας ἦτο, ὑπό μίαν ἔννοιαν, σκοπός, η ἡνάπαυσις τοῦ Χριστοῦ μετά τό ἔργον τῆς ἀνα-δημιουργίας δέν ἦτο σκοπός, ἀλλά μέσον, τό μέσον διά νά̄ ἴνστείλῃ ὁ "μέλλων γί-ών", διά νά̄ ἀποιστασταθῇ ὁ "θασιλεία τοῦ Θεοῦ", διά νά̄ εἰσέλθῃ ὁ ἡνθρωπός εἰς τήν κατάπαυσιν τοῦ Κυρίου."

Οἱ πατέρες δέν κουράζονται νά̄ κηρύξτουν, ὅτι ὁ θάνατος καί ἡ ταφή τοῦ Χριστοῦ δέν ἦτο σκοπός, δέν ἦτο τό τέλος, ἀλλ' ἡ ἐγκαίνιας τῆς πίνακίου ζωῆς, ἡ αὐτὴ τῆς θείας Βασιλείας, ἡς ούκ εἴστι τέλος· ὅπως ἀκριβῶς καὶ ἡ νέκρωσις τοῦ παλαιοῦ ἀνθρώπου, τοῦ "σαρκικοῦ" καὶ "ψυχικοῦ", μέσα μας δέν εἶντι τέλος καὶ σκοπός, ἀλλ' ἡ ἡρχή τῆς "πνευματικῆς" ζωῆς, ἡ εισοδος εἰς τήν ζωήν τῆς Ἀναστάσεως, ἡ ἔνταξις τῆς ἡγάπης καὶ τῆς κοινωνίας μέ τόν τριποδικόν Θεόν.

Διά νά̄ συμβοῦν ὅμως δλα γύτα, ὁ Κύριος ἔπρεπε νά̄ ἔγειθῇ ἡπό τήν ἀνάπτυξιν τοῦ Σαββάτου καὶ γά̄ εἰσέλθῃ εἰς τήν κατάπαυσιν τῆς Κυριακῆς, νά̄ ἀναστηθῇ ἐκ τοῦ τάφου καὶ, φέρων τήν "καθημερινήνην στολήν τῆς ἑκδικήσεως" καὶ συνοδευόμενος ἀπό τόν "Ἀδάμ παγγενῆ", νά̄ ἐπανέλθῃ εἰς "ὅ ἦν" καὶ νά̄ καταλίθῃ τήν ἐκ δεξιῶν αγθέδραν. Μόνον τότε θά̄ ἡμποροῦσε ὁ Ἰησοῦς, ὁ "Θεός τῆς σωτηρίας, ὁ Θεός πού σώζει", νά̄ ἀναπαυθῇ πραγματικῶς.

Διά τούς Χριστιανούς, ἐπομένως, ὅπως μᾶς ἔξηγε ὁ Ἱερός Χρυσόστομος, (Δ: 'Ομιλία εἰς τήν πρός Ἐβραίους) ἡ "ἔβδομη ἡμέρα", ἡ ἡμέρα τῆς προσευχῆς καὶ τῆς ἡρνίας, ἡ ἡμέρα τοῦ ἐορτασμοῦ τῆς ὁριστικῆς ἀναπαύσεως τοῦ Κυρίου μετά τό ἔργον τῆς ἀναδημιουργίας τοῦ κόσμου καὶ τοῦ ἀνθρώπου εἰς τούς ιδλπους τοῦ Πατρός δέν ἡμποροῦσε νά̄ εἶναι τό Σάββατον, ἀλλά ἡ Κυοτηνή, κατά τήν ὅποιαν καὶ ἡμεῖς οἱ ἐπί τῆς νῆστης νευόμεθα κάτι ἢπό τήν ἕορητον καὶ ἡπερίγραπτονεύωροσύνην τῆς θείας καταπαύσεως. Δι', ὑπότο, προσθέτει ὁ Κύριλλος 'Αλεξανδρείας, ('Ομιλία εἰς τό "Αγιον Πάσχα, Γ.Γ. LXXVII, 528-529,) ὁ ἡνιασμός τοῦ "πνευματικοῦ Σαββάτου", τῆς Κυριακῆς ἐν ἴντιθέσει πρός τόν ἡνάπαυσιν τοῦ "σαρκικοῦ Σαββάτου", τοῦ Σαββάτου τῶν Ἐβραίων, δέν ἤπιτετέ τόσον τήν κατάπαυσιν ἀπό τῶν χειρωνικτικῶν ἔργωντων, ὅσον τήν κατάπαυσιν ἀπό τῶν ἔργων τῆς στοιδός καὶ τῆς ἀμαρτίας, καὶ τήν πρόδρευσιν τῆς θείας ἐκείνης ἐλευθερίας, τήν ὅποιαν θά̄ ἀπολιτύσουν εἰς τήν αἰώνιοτητα τοῦ οὐρανοῦ ὅλοι ὅσοι κατά τήν πρόσκαιρον ριτήν ζωήν ἡναζητοῦν τήν χράν

καί τήν ἀνάπαισίν των εἰς τόν θεόν.
Διότι, κατ' αὐτόν, ἡ Κυριακή δέν εἶ-
ναι τίποτε ἄλλο ἀπό τήν ἀπάρχην τῆς
ούσιαστικῆς πραγματοποιήσεως τοῦ

φατικοῦ στέχου: "Σχολάσατε καὶ γνῶ-
τε ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ θεός".

(Συνεχίζεται)

Δ. ΚΟΥΤΡΟΥΜΠΗΣ

Από Τήν Κίνησίν Μας

I. 'Η ἀπῆχησις τοῦ "Πορευθέντες"

Τό περι δικόν αὐτό συνεπλήρωσε
τό πρῶτον ἔτος τῆς ἑκδόσεώς του. 'Η
θερμή ὑποδοχή τῆς ὅποιας ἔτυχε τόσα
εἰς τήν 'Ελλάδα ὅσον καί εἰς τό ἔξω-
τερικόν εἶναι συγκινητική, ἀλλά καί
ἀποκαλυπτική τῶν προσδοκιῶν ὅλων,
διά μίαν Ιεραποστολικήν κίνησιν τῆς
'Ορθοδόξου 'Εκκλησίας. Αἱ ὀλίγαι
γραμμαί πού ἀκολουθοῦν δίδουν ἔνα
σύντομον χρονικόν τῶν πολλαπλῶν ἀπη-
χήσεων τάς ὅποιας εἶχε ἡ ἑκδοσίς
τοῦ "Πορευθέντες".

Τό "Πορευθέντες" ἑκδίδεται εἰς
δύο ἑκδόσεις, 'Ελληνιστή καί 'Αγγλι-
στή. Κυκλοφορεῖ εἰς ὅλον τόν κόσμον,
ἀπό τήν 'Αλάσκαν ἕως τῆς N. 'Αμε-
ρικήν, τήν 'Ιαπωνίαν ἕως τήν 'Αγγλί-
αν καί τήν Φιλλανδίαν ἕως τήν N. 'Α-
φρικήν, μεταξύ τῶν ἐπισήμων ἑκκλησια-
στικῶν κύριων, τῶν κινήσεων τῆς 'Ορ-
θοδόξου νεολαίας καί πολλῶν ἄλλων.

'Ιδού ἡ ἀπῆχησις ἐκ τῆς κυκλοφο-
ρίας πέντε μόλις τευχῶν τοῦ "Πορευ-
θέντες":

Ἐύμενη ἡ ἀπλῶς πληροφοριακά σχό-
λια, τόσον διά τήν 'Ιεραποστολικήν
πρωτοβουλίαν τοῦ "Συνδέσμου" ὅσον
καί διά τήν ἑκδοσιν τοῦ "Πορευθέν-
τες", ἀνεγράφησαν εἰς πλεῖστα περι-
οδικά Ἑλληνικά καί Εένα. Οὕτω, ἐξ ὅ-
σων γνωρίζομεν, τοιαῦτα σχόλια ἐδη-
μοσίευσαν τά περιοδικά: "Ἐκκλησία",
"Ορθ. Σκέψις", "Δελτίον Πληροφοριῶν
'Αντιπρ. Οίκουμ. Πατριαρχείου εἰς
ΠΣΕ", "'Ενορία", "'Ανάπλασις", "THE
WORD", "LE MESSAGER ORTHODOXE", "ST.
VLADIMIR'S SEMINARY QUARTERLY", "U-
NITAS", "INFORMATIONS CATHOLIQUES"
"OEKUMENISCHER PRESSEDIENST", "LA
TRIBUNE DE GENEVE", "HERDER -KORRES-

PONDENZ", DE OUD-KATHOLIEK" κ. ἄ.

'Επίσης θερμόν ἔξεδηλώδη τό ἐν-
διαφέρον διά τήν κίνησιν τοῦ "Πορευ-
θέντες" ἐκ μέρους πολλῶν καθηγητῶν
τῶν θεολογικῶν Σχολῶν τῶν Παν/μίων
'Αθηνῶν καί Θεσ/νίκης, μερικῶν Παν-
επιστημίων Γερμανίας καί 'Αμερικῆς,
καθώς καί ἐκ μέρους προσωπικοτήτων
τῆς Οίκουμενικής κινήσεως. 'Ιδιαίτε-
ρον ἐνδιαφέρον ἐπίσης ἔδειξαν διά-
φοροι ἑτερόδοξοι 'Ιεραποστολικαί 'Ε-
ταιρεῖαι, θεολογικαί Σχολαί καί Σε-
μινάρια.

'Επιστολαί μέ ἑκδηλώσεις θερμῆς
συμπαραστάπεως λαμβάνονται συνεχῶς
εἰς τά Γραφεῖα τῆς Γεν. Γραμματείας.

Οὕτω, ἔνας ὄρθοδοξος Μητροπολίτης
ἐξ 'Αφρικῆς μεταξύ ἄλλων σημειώνει:
"Ο θερισμός εἶναι πολύς, ἀλλά οἱ
ἔργάται εἶναι ὀλίγοι. 'Εν τούτοις
τήν ἔλλειψιν τῶν ἔργατῶν ἀναπληροῦ
θαυμασίως τοῦ θεοῦ ή πάνσοφος καί
παντοδύναμος Πρόνοια, τῆς ὅποιας
καρπός εἶναι καί τό περισπούδαστον
περιοδικόν "ΠΟΡΕΥΘΕΝΤΕΣ".

Συγχαίρομεν καί ἐπευλογοῦμεν τό
τούς ἔργάτας τοῦ περιοδικοῦ τούτου
καί εύχομεθα πλουσίαν τήν ἄνωθεν
βοήθειαν καί ἐνίσχυσιν καί καθοδη-
γίαν αὐτῶν, πρός πλήρη εύόδωσιν καί
ἐπιτυχίαν τοῦ μεγάλου αὐτῶν ἔργου.

Καί ἄλλος μητροπολίτης,
γράφει: "Μετ' ἰδιαιτάτης εύχαριστήσε-
ως ἔλαθον τά ἀντίτυπα τοῦ λαμπροῦ
Ιεραποστολικοῦ περιοδικοῦ "Πορευθέν-
τες", διό σπενδὼν νά ἐκφράσω ὑμῖν τάς
εὐγνώμονας εύχαριστίας μου καί νά
εύχηθῶ ὅπως ὁ δούς τήν ἀγίαν ἐντο-
λήν "Πορευθέντες" εἰς τόν κόσμον ἄ-

παντα κηρύξατε τό Εὐαγγέλιον πάση τή κτίσει" χαρίζηται ύμιν ἀγιασμόν καί φυχικήν ἀνδρείαν ἵνα ὅρητε πραγματοποιουμένους τούς ἀγίους πόθους σας πρός πληροφορίαν τοῦ Εὐαγγελίου, εἰς τά ἔθνη καί τούς λαούς, τούς "Μαθημένους ἐν χώρᾳ καί σκιᾷ θανάτου".

'Ιδιαιτέρως συγκινητικόν ἀλλά καί ἐλπιδοφόρον εἶναι τό περιεχόμενον ἐπιστολῶν ὄρθ. νέων, οἱ δοποῖοι κατά τρόπον ἐντελῶς αὐθόρμητον ἐκφράζουν τούς πόθους καί ὄραματισμούς των.

"Μόλις ἐμφανίστηκε στή Σχολή μας τό. "Πορευθέντες"-γράφει ἕνας φοιτητής- εὔρε θερμοτάτην ὑποδοχήν. Οἱ περισσότεροι τό ἐμελέτησαν μέν ἐνθουσιασμάν. Οἱ τελειόφοιτοι τῆς Σχολῆς, οἱ δοποῖοι κηρύττουν ἀπ' ἄμβωνος, τό ἔκαμαν θέμα κηρύγματος ... Τό θέμα τῆς ἡμέρας ἦτο ἡ ἔξωτερην ιεραποστολή. "Ολοι ἔζητησαν πληροφορίας διά τό "Πορευθέντες" τό δοποῖον διεφημίσθη ὑπό τοῦ ὁμιλητοῦ ἀπό τοῦ ἄμβωνος..."

"Σπεύδω νά σᾶς γράψω- γράφει μία διδασκαλίσσα-δτι εἶμαι πρόθυμη νά φύγω γιά ὁπουδήποτε... Εἶμαι πρόθυμη νά προσφέρω κάθε εἴδους ὑπηρεσίαν εἰς τούς ἀδελφούς τοῦ Κυρίου μας εἴτε ὡς νοσοκόμος εἴτε ὡς διδασκαλίσσα... 'Η ἀπόφασίς μου αὐτή ξεκινάει ἀπό τήν καρδιά μου καί ἀπό τήν πεποίθησι δτι δέν εύρίσκει κανείς τήν ἀνθρωπιά του παρά ομόνον στήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καί τοῦ ἀνθρώπου.".

"'Από μικρᾶς ἡλικίας-προσθέτει- ἄλλος σπουδαστής- φλέγομαι ἀπό τόν πόθον νά λάβω μέρος εἰς ἕνα τοιοῦτον ἀγῶνα... δέν θέλω νά πῶ δτι εἶμαι ἴνανός δι' ἕνα τόσον ὑψηλόν καί μεγάλον προορισμόν, ἀλλά ἐνδυναμούμενος ὑπό τοῦ μεγάλου πόθου τῆς ιεραποστολῆς καί ἐλπίζων ἡμιραδάντως εἰς τήν παντοδυναμίαν τοῦ Θεοῦ" δς τά ἀσθενή θεραπεύει καί τά ἐλλείποντα ἀναπληροῦ", λαμβάνω τήν μεγίστην

τιμήν νά σᾶς ἀναφέρω δτι εἶμαι διατεθημένος νά διαιρόψω ἡκόμη καί σήμερον τάς σπουδάς μου προκειμένου νά λάβω μέρος εἰς ἕνα τοιοῦτον χριστιανικόν ἀγῶνα".

Εἰς τάς 'Αθήνας, ὅπου τό κέντρον τῆς 'Επιτροπῆς διά τήν 'Ιεραποστολήν, αἱ ἐκδηλώσεις τῶν νέων εἶναι πολυπληθέστεραι. "Ηδη 50 νέοι παρακολουθοῦν είδικά μαθήματα ιεραποστολῆς, τά δοποῖα γίνονται ὑπό τῆς Γεν. Γραμματείας τῆς 'Επιτροπῆς.

'Αξιοσημείωτος εἶναι καί ἡ δραστηριότης τῶν ρώσων φοιτητῶν τῶν Παρισίων εἰς τόν τομέα τῆς 'Ιεραποστολῆς.

'Η ἀπήχησις αὐτή τῆς ἐκδόσεως τοῦ "Πορευθέντες" ἀποτελεῖ βεβαίως εύλογίαν τοῦ Θεοῦ ἰδιαιτέραν, ἀλλά καί εύθυνην μεγάλην, διά τήν σύγχρονον ὄρθοδοξον γενεάν. "Ας εύχωμεθα οἱ ὄρθοδοξοι νέοι νά συναισθανθοῦν τήν εύθυνην των αὐτήν καί νά προχωρήσουν μέ πίστιν πρός ἐκπλήρωσιν τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ" ἕνα ἔλθη ἡ Βασιλεία Του ἐπί τῆς γῆς. "

E. Σ.

"Αἰνεσάτωσαν ἔθνη καί λαοί οἱ Χριστόν τόν Θεόν ἡμῶν τόν ἑκουσίως δι' ἡμᾶς σταυρόν ὑπομείναντα καί ἐν τῷ "Αδη τριημερεύσαντα καί προσκυνησάτωσαν αὐτοῦ τήν ἔκ νειρῶν 'Ανάστασιν δι' ἡς πεφώτισται πάντα τοῦ κόσμου τά πέρατα".

('Από τόν Αἴνους τῆς Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων)

Γιά τήν Ούγκαντα

26 Μαρτίου 1960. Οι φοιτήτριες τής Θεολογικής Σχολής συσκευάζουν μερικά πράγματα γιά τήν 'Ορθόδοξην έκκλησία τής Ούγκαντα. Ή ήμέρα αύτή είναι τό τέλος μιᾶς προσπαθείας πού είχε άρχισει πρίν τά Χριστούγεννα. Ή έπισκεψις τοῦ π. Σπάρτα στήν 'Ελλάδα καί ή ίδιαίτερη συνάντησις πού είχαμε μαζί του, είχε άναψει φλόγα ιερή στήν ψυχή μας. Κι' δέ ένθουσιασμός μας τότε έγινε άφορμή μιᾶς σύντομης άποφάσεως: Νά βοηθήσουμε κατά κάποιον τρόπον, έστω καί συμβολικά, τούς νέους άδελφούς μας έκεī στήν 'Αφρική.

'Απλῆ ήταν η άρχη άλλα προχώρησε τόσο θαυμάσια- μέ τήν βοήθεια τοῦ Θεοῦ- ώστε σήμερα νά μή μποροῦμε νά έξηγήσωμε πῶς μαζεύτηκαν τόσα πράγματα μέ τόσο μηδαμινά μέσα.

'Η δουλειά είχε όργανωθη. Οι κουμπαράδες πού έκαναν τήν έμφανσί τους στήν σχολή δεχόταν τό ύστερημα τῶν φοιτητριῶν πλούσιο καί ἄδειαζαν καί ξαναγέμιζαν. Παράλληλα μέ τήν προσφορά στόν κουμπαρᾶ, δέ ζῆλος γιά σχετική δουλειά ήταν μεγάλος καί οι έμπνεύσεις πολλές. Φίλοι καί συγγενεῖς ἔπειπε νά γίνουν μέτοχοι τής χαρᾶς καί νά βοηθήσουν τήν προσπάθειάν μας. Γράμματα φθάνουν σέ διάφορες γωνιές τής πατρίδος μας καί οι ἀπαντήσεις δέν άργοῦν νά φθάσουν συγκινητικές. Ή ἀδελφή ἀπό τό νησί ἔστειλε τήν προσφορά της, κι' ή μητέρα ἀπό τήν ἐπαρχιακή πόλι, καί ὁ ἀπλούκος παπᾶς ἐνός χωριοῦ, καί ή φίλη καί ή ἄγνωστη πού περίμενε τήν εὐκαὶρία γιά νά προσφέρη.

—"Αύτά γιά νά ἀγοράσετε ἔκεīνα γιά τά ὅποια δέν είχατε χρήματα", ('Εννοοῦσε τά ἔξαπτέρυγα), έγραφε ἔνας ἀνώνυμος φάνελος μέ I.000 δρχ.

— "Γιά τόν γνωστό σκοπό"; έγραφε ἔνα ἄλλο μέ περιεχόμενο τήν προσφορά κάποιας ἄγνωστης.

"Αλλες ἐντελῶς ἀθόρυβα, ἔρριξαν τήν προσφορά τῆς ἀγάπης τους στόν κουμπαρᾶ.

Τί νά πρωτοαναφέρη κανείς; Τήν φοιτήτρια πού μέ οίκονομίες της ἀγόρασε ἔναν ἐσταυρωμένο ή τήν ἄλλη πού κουθάλησε μεταξωτά ύφαντά τοῦ τόπου της γιά ιερά καλύμματα; Καί τώρα, ἔνα ἀριετά μεγάλο κιβώτιο μέ έκκλησιαστικά εἴδη είναι ἔτοιμο πράς ἀποστολήν.

'Εξαπτέρυγα, ἄγια ποτήρια μέ τά ἀντίστοιχα δισκάρια, ἔνα ἀρτοφόριο, ιηροπήγια, ἔνα θυμιατήριο, ἔνας σταυρός εύλογίας, δώδεκα κανδήλια, τέσσαρες σφραγῖδες γιά τά πρόσφορά τους, ἔνας ἐσταυρωμένος (ἀγίας Τραπέζης), τέσσαρα καλύμματα ἀγίας Τραπέζης, μερικά ἄμφια καί ἀριετά καλύμματα ιερῶν σκευῶν είναι τό περιεχόμενό του. Καί, γιά τά μικρά μας ἀδέλφια, διάφορες είκονίτσες, τετράδια καί μολύβια.

'Η χαρά πού πλημμυρίζει τίς ψυχές είναι ἀρρητη. Μόνο λόγια δοξολογίας πρός τόν Πατέρα φθάνουν στά χείλη μαζί μέ μιά θερμή Ικεσία. 'Η προσπάθεια αύτή νά είναι τό πρῶτο ιεραποστολικό μας ξεκίνημα, κι' ὅπου κι' ἂν βρεθῇ ή κάθεμιά μας, ποτέ νά μήν ξεχάσῃ πῶς καί γιά τήν γυναίκα είναι χρέος καί τιμή ή ιεραποστολή.

Κορέα : ή Χώρα τῆς Πρωΐνης Γαλήνης

Είς τήν Κορεατικήν γλῶσσαν ἡ Κορέα λέγεται "Τσό Σόν" πού σημαίνει ἡ χώρα τῆς πρωΐνης γαλήνης. Ἡ Κορέα εἶναι μία χερσόνησος. Πρός βορράν συνορεύει μέ τήν μεγάλην χώραν Σιβηρίαν καί Μανζουρίαν, τής δέ τρεῖς πλευράς της πρός Ἀνατολάς, πρός Δυσμάς καί πρός Νότον περικυκλώνει ἡ θάλασσα. Εἶναι μιά χώρα ἥρεινή, δασώδης, μέ κοιλάδας πού διασχίζονται ἀπό ποταμούς καί χειμάρρους. "Έχει ἔκτασιν 221,000 περίπου τετραγωνικά χιλιόμετρα, καί πολλά γραφικά νησιά τήν περιβάλλουν. "Έχει τέσσαρας ἐποχάς, καί τήν διασχίζει ὁ τριακοστός ὅγδοος παράλληλος. "Έχει πλούσια μεταλλεύματα. Σημαντική εἶναι ἡ κτηνοτροφία καί ἡ ἀλιεία. Κυρίως παράγει ρύζι καί σιτηρά.

Οι Κορεᾶται εἶναι πανάρχαιος λαός καί φυλετικῶς ἀνήκει εἰς τήν Μογγολικήν φυλήν, ὁμοιάζουν κάπως μέ τούς Κινέζους καί μέ τούς Ἰάπωνας, ἀλλά ἔχουν ἴδιον τους ἴδιαίτερον τύπον. Ἡ γλῶσσα εἶναι καθαρῶς Κορεατική, δέν ὁμοιάζει καθόλου μέ τήν Κινεζικήν καί τήν Ἰαπωνικήν, τό διάφαντον δέ ἀποτελεῖται ἀπό 24 γράμματα.

Περὶ τῆς θρησκείας τῆς Κορέας

Τό 382 π.Χ. κατ' ἄρχας εἰσήχθη ὡς θρησκεία ὁ Βουδισμός. Ἀπό τότε ὁ Βουδισμός ἔγινε κατά ἕνα τρόπον ἐπίσημος θρησκεία.

Ο Βουδισμός ἐπέδρασε εἰς τήν ζωήν τοῦ λαοῦ τῆς Κορέας ἐπί πολλούς αἰώνας (2000 ἔτη περίπου). Ο Χριστιανισμός διά πρώτην φοράν ἤρχησε νά διαδίδεται εἰς τήν Κορέαν τό 1835, ἀπό τούς Ρωμαιοκαθολικούς ιεραποστόλους καί κατόπιν ἀπό τούς Διαμαρτυρομένους ιεραποστόλους.

Ο πρῶτος, ὁ διποῖος μετέφερε τόν χριστιανισμόν εἰς τήν Κορέαν εἶναι ὁ Κορεατικήν ἔχων τήν καταγωγήν Λή Σοῦν Χοῦν ἐξ ἐπιφανοῦς οὐκογενείας, ὅστις εἶχε μεταβεῖ εἰς τό Πεκίνον, πρωτεύουσαν τῆς Κίνας, ὅπου ἐγνώρισε τόν Πορτογάλον διαπρεπή ιεραπόστολον GOUVEA ὑπό τοῦ διποίου ἐβαπτίσθη καί ἔλαβε τό ὄνομα Πιέρ (Πέτρος).

Οὗτος γενόμενος χριστιανός, ἔφερε μαζί του, πολλά ἐκκλησιαστικά βιβλία καί ιερά σκεύη καί δι' ὅλης τῆς δράσεως, τῆς διδασκαλίας, καί τῆς λατρείας ἐν γένει, ἐνεποίη-

σε μεγάλην ἐντύπωσιν.

, διότι μέχρι τότε ὁ χριστιανισμός εἶς τήν Κορέαν δέν ἦτο γνωστός ὡς θρησκεία, ἀλλ' ἀπλῶς ὡς μία γραμματεία τῆς Δύσεως, ὡς μία δηλαδή ἀξιόλογος φιλολογική κίνησις.

Τό κήρυγμα τοῦ πατρός Πιέρ, εύρεν ἀπῆχθησιν μεταξύ τοῦ λαοῦ, ὁ διποῖος ἐγματέλειψε τήν παλαιάν θρησκείαν τοῦ Βουδισμοῦ καί δέν ἐλάμβανε μέρος εἰς τάς κοινάς Βουδιστικάς λατρευτικάς ἐκδηλώσεις, πρᾶγμα τό διποῖον προεκάλεσεν τήν ἐπέμβασιν τοῦ κράτους ἐναντίον τῶν πρώτων χριστιανῶν οἱ διποῖοι ἐθεωρήθησαν, ὅτι εἰσήγαγον καινά δαιμόνια καί δέν ὑπήκουον εἰς τό πολιτικόν καθεστώς. Διά τοῦτο ἐγένοντο διωγμοί καί πολλοί ἐμαρτύρησαν διά τήν νέαν πίστιν τοῦ Θεανθρώπου Ιησοῦ καί τό κήρυγμα τῆς παγκοσμίου λυτρώσεως. "Ετσι λοιπόν, ἔγινε καί εἰς τήν Κορέαν, ὅτι καί εἰς τ' ἄλλα ἔθνη. "Εστερεώθη δηλαδή ὁ χριστιανισμός καί αἱ ρίζαι αὐτοῦ ἐγιγνατώθησαν μέσα εἰς τό αἷμα - τό αἷμα τῶν ἡρώων καί τῶν μαρτύρων.

Η σύντομος ιστορία τῆς χριστια-

νικῆς θρησκείας είς τήν Κορέαν ἔχει νά παρουσιάσῃ θαυμασίας καί ύπερόχους σελίδας κατά τήν περίοδον τῶν διωγμῶν, τοῦ αἵματος καί τῶν θυσιῶν. Οἱ χριστιανοὶ κατεδιώκοντο ἀγρίως καί ἐγίνοντο ὀλοκαύτωμα διά τὸν ἑσταυρωμένον καί λυτρωτὴν Χριστόν. Κατηγοροῦντο δτι ἐμάχοντο καί ἐπολέμουν τήν κρατοῦσαν ἡθικήν τάξιν, δτι ἥλασσον τὸν τρόπον ζωῆς καί δτι τελικῶς ἐπρόδιδον τήν θρησκείαν τῶν προγόνων. Ἐκ τῶν πολλῶν περιπτώσεων ἀναφέρω ἕνα συγκεκριμένον γεγονός. Χαρακτηριστικωτάτη εἶναι ἡ μαρτυρική θυσία τοῦ Γιοῦν Τσί Τσούν, ἐξ ἐπιφανοῦς καί μεγάλης οἰκογενείας, ὁ ὄποῖς, κατά τὸν θάνατον τῆς μητρός του ἡρνήθη νά τελέσῃ τάς κατά τήν παλαιάν θρησκείαν ἀποδιδούμενας τιμᾶς πρός τήν νεκράν καί νά κηδεύσῃ κατά τὸν πατροπαράδοτον τρόπον, ἀλλά συνώδευσε αὐτήν εἰς τήν τελευταίαν τῆς κατοικίαν κατά τὸν χριστιανικὸν ἔθιμον. Οὕτος ἐδιώχθη ὑπό τοῦ κράτους καί ἐθανατώθη, κατηγορηθεῖς δτι ἐγίνετο "αὔτιος χαλαρώσεως τῶν παραδόσεων τῆς κοινωνικῆς τάξεως". Μέ αὐτὸν τὸν τρόπον ἐμαρτύρησαν καί τριακόσιοι ἄλλοι καί τοιουτοτρόπως, οὗτοι ἀπετέλεσαν τό πρώτο νέφος τῶν μαρτύρων τῆς ἐκκλησίας τῆς Κορέας.

Δέν θά ἀναφέρω πολλάς ἄλλας περιπτώσεις μαρτύρων, ὅπως τόν θάνατον τῶν συνεργατῶν τοῦ κινέζου ἵεραποστόλου Τσοῦ-Μοῦν - Μό, οἱ ὄποιοι ἦκουον κρυψίως τόν διδάσκοντατήν θρησκείαν τῆς ἀγάπης ἵεραπόστολον, ὃ ὄγδοήνοντα μαρτυρήσαντας κατά τό 1839 μετά τριῶν Γάλλων ἵεραποστόλων ἡ τόσους ἄλλους μαρτυρήσαντας διά τήν χριστιανικήν πίστιν.

'Ως πρῶτος ἵερεύς τῆς ἐκκλησίας τῆς Κορέας ἀναφέρεται ὁ Κίμ-Τέ-Κόν. 'Ἐπι τῆς ἐποχῆς του, τό 1850, προσῆλθον εἰς τόν χριστιανισμόν 1500 περίπου. 'Από τότε ἡ ἐκκλησία θαθειά ριζωμένη χάρις εἰς τό τιμημένον, αἷμα τῶν μαρτύρων της, προχωροῦσα σταθερῶς εἰς τήν δύσκολον καί ἀνηφορικήν πορείαν της, συνεχῶς ηὔξανε καί ἐκαρποφόρει.-

...

'Η ἐμφάνισις τῆς Ὁρθοδοξίας

'Η Ρωσσική ἐκκλησία διέδωσε καί πρός τά ἔξω τό φῶς τῆς πίστεως καί τήν θέρμην τῆς ἀγάπης. Οἱ Ρῶσσοι ἵεραπόστολοι εἰργάσθησαν δραστηρίως καί ἀόνως εἰς τάς ἑξῆς μεγάλας περιοχάς. Τήν Σιβηρίαν, Κάζαν, Κίναν, 'Ιαπωνίαν, 'Αλάσκαν καί φυσικά καί εἰς τήν Κορέαν. Ήλις τάς 6 αὐτάς χώρας ἔστειλον τούς ἵεραποστόλους μέχρι τῆς κομμουνιστικῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1917. Οἱ ἵερεῖς καί οἱ διδάσκαλοι καί οἱ καθηγηταί, μετέφραζαν τά βιβλία, ἔδρυον σχολεῖα καί ὄρφανοτροφεῖα, ἔξεπαίδευον ἐντοπίους ἵερεῖς, καί διδασκάλους.

Τά πρώτα σπέρματα τῆς ὄρθοδοξίας εἰς τήν Κορέαν, ἔφεραν οἱ Ρῶσσοι ἀντιπρόσωποι τοῦ Κράτους, οἱ Ποδένενοι Σουύλση καί Βοργιάση, οἱ ὄποιοι καταλλήλως ἐνήργησαν διά τήν ἀποστολήν ἐκ μέρους τῆς ὄρθοδοξού ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας ἐργατῶν, διά τήν διάδοσιν τῆς Ὁρθοδοξού πίστεως.

Οἱ Ρῶσσοι ἀντιπρόσωποι τοῦ Κοράτους ἔδειξαν τήν χριστιανικήν ἀγάπην των. 'Ο ζῆλος ἀπό τόν ὄποῖον ἐνεπνέοντο διά τήν ἔξαπλωσιν τῶν λόγων τοῦ Εὐαγγελίου εὗρε ἔδαφος διψασμένον καί πρόσφορον.

'Ἐπι αἰῶνας ἡ διψασμένη χώρα τῆς Κορέας ἀνέμενε νά τήν πλημμυρίσῃ τό "ύδωρ τό ζῶν". 'Ἐπι αἰῶνας εύρισκομένη καί παραπάσσουσα εἰς τά σκότη, ἐπερίμενε νά ἀπομακρυνθοῦν τά νέφη τῆς εἰδωλολατρείας καί νά λάμψῃ καί φωτίσῃ τήν καρδίαν της "τό φῶς τοῦ Χριστοῦ" ὁ "ἥλιος τῆς δικαιοσύνης". 'Ἐπι αἰῶνας ἀνέμενε νά τήν ἀναστήσῃ ὁ ἀναστηθείς Χριστός καί λυτρωτής.

Ἐίς τούς πρώτους οἱ ὄποιοι προσῆλθον εἰς τήν ὄρθοδοξίαν περιλαμβάνονται καί τριάκοντα ἀνακτορίκοι, τοῦ στενοῦ περιβάλλοντος τοῦ αὐτοκράτορος. Διά τοῦτο μετ' ὄλίγον χρονικόν διάστημα ἔγιναν ἀριετοί ὄρθοδοξοί χριστιανοί, ὅπως μερικοί ἀξιωματικοί καί πολλοί τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουροῦ. Αύτό ἐπέδρασε ἀκόμη εἰς τόν Αὐτοκράτορα, ὁ ὄποῖος ηύνοήσε τήν προσπάθεια τῶν χριστιανῶν. Τό 1903, 30 'Ιανουαρίου, παρε-

χώρησε τά οίκοπεδα πρός άνέγερσιν τής όρθοδοξου έκκλησίας. Τότε πρώτος ὁ Ρώσος καί φλογερός ιεραπόστολος ἀρχιμανδρίτης Χρύσανθος Σκετικοβσκη μετά τῶν ἄλλων ζηλωτῶν χριστιανῶν ὕδρυσαν τήν έκκλησίαν εἰς τήν Σεδύλη, πρωτεύουσα τῆς Κορέας. Τό I903 ἔγιναν τά ἐγκαίνια τῆς πρώτης όρθοδοξου έκκλησίας, ἵτο δέ πρός τιμήν τοῦ Ἀγίου Νικολάου. Ἡ πρώτη όρθοδοξης έκκλησία τῆς Κορέας ἔλαβε τήν όνομασίαν "Ρωσική Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία", διότι προῆλθε ἀπό τοὺς Ρώσους, ἐπίσης δέ ὠνομάζετο "Ἐλληνική Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία" ἐπειδή ἡ Ἐλλάς εἶναι ἡ πατρίδα τῆς όρθοδοξίας.

Τό I906, ὁ πρώτος όρθοδοξος ιεραπόστολος ἀρχιμανδρίτης Χρύσανθος ὕστερα ἀπό ναρποφόρον ἐργασίαν ἐπέστρεψε εἰς τήν πατρίδα του. Κατόπιν αὐτοῦ ἡ Ρωσική έκκλησία ἀπέστειλε ἔνθερμον καί ζηλωτήν ιεραπόστολον, τόν ἀρχιμανδρίτην Παῦλον Ἰθανόβσκη ὁ όποῖς ἥτο δυναμικός θεολόγος, καί εἰργάσθη ἀόκνως διά τήν ιεραποστολικήν δρᾶσιν. Ὁ Χρύσανθος ἐφρόντισε νά γίνουν καί ἐντόπιοι ιληρικοί. Ὁ πρώτος δέ Κορεάτης ιληρικός ἥτο ὁ π. Ἰωάννης KANG.

Μέ τήν δραστηριότητα τοῦ π. Παύλου ἀνηγέρθησαν ἐντός ὀλίγου χρονικοῦ διαστήματος 6 ἐνοριακοί ναοί εἰς διαφόρους περιοχάς τῆς Κορέας. Καί ἐτοποθέτησε ιεροκήρυκας διά τήν ταχυτέραν διάδοσιν τοῦ Εὐαγγελίου. Συγχρόνως δέ μέ τήν ἀοικον προσπάθειαν του ἀπέκτησε ἑνα κτίριον διά φιλανθρωπικούς σκοπούς, ἐπίσης δέ ὕδρυσε ἑνα Γυμνάσιον.

Τό I913, ἡ έκκλησία τῆς Ρωσίας τιμῶσα τόν π. Παῦλον διά τόν ζῆλον του καί τήν ἀκούραστον προσπάθειαν τῆς διαδόσεως τοῦ Εὐαγγελίου, προήγαγε αὐτόν εἰς τόν Βαθμόν τοῦ ἐπισκόπου.

Τό I913- I914, ἡ έκκλησία τῆς Ρωσίας ἔστειλεν εἰς τήν θέσιν τοῦ πατρός Παύλου τόν ἀρχιμανδρίτην Εἰρηναῖον, ὁ όποῖς ἐσυνέχισε τό θεῖον ἔργον μετά τοῦ ἰδίου ζῆλου.

Τό I914 - I917, ἀντικατεστάθη ὁ ἀρχιμανδρίτης Εἰρηναῖος ἀπό τόν ἀρχιμανδρίτην Βλαδίμηρον. Τό I917, ἀντί τοῦ πατούς Βλαδίμηρου ἐστάλη ὁ ἀρχιμανδρίτης Θεοδόσιος, ὁ όποῖς ἥτο πολύ δραστήριος ιεραπόστολος καί εἶχεν ἐπιτύχει ἐντός ὀλίγων μηνῶν ἀξιόλογα καί ἀξιοθαύμαστα ἀποτελέσματα. Τοῦτο ἐβοήθει ὁ δεύτερος Κορεάτης ιερεύς ὁ π. Λουκᾶς Κίμ. Καί μετά ἔγινε ἡ κομμουνιστική ἐπανάστασις (I917) "Από τότε διεκόπη ἡ ιεραποστολική γραμμή Ρωσίας - Κορέας. Ἀπό ἐδῶ ἀρχίζει νά γκρεμίζεται ἡ νεοσύστατος όρθοδοξης έκκλησία τῆς Κορέας. Παρέμεινεν ἀκέφαλος ἡ νεαρά ποίμνη της, ὅπως τά πρόβατα πού χάνουν τόν ποιμένα. Ἔξησθένησε ἡ δύναμις της καί διεκόπη ἡ ἐξέλιξις της.

"Ο π. Θεοδόσιος μέχρι τοῦ I931, εἰργάσθη μέ πίστιν κατά τήν δύσκολον ταύτην περίοδον. Ἀλλά ἥτο δυστύχημα καί πλῆγμα ἡ ἀσθένειά του. Τό I932, μετέβη εἰς τήν Ιαπωνίαν ὅπου καί ἀπέθανεν. "Ετοι ἡ όρθοδοξης έκκλησία μας ἔμεινε ὄρφανή καί διεσκορπισμένη καί ἔρημος. "Οταν ἀπέθανε ὁ π. Θεοδόσιος ἥλθε ὡς ἀντικαταστάτης του ὁ πατήρ Πολύκαρπος ἀπό τήν Ιαπωνίαν, ἐπειδή ἀκριβῶς ἀπό τό I910 μέχρι τοῦ I945, εύρισκομεθα ὑπό τήν κατοχήν τῶν Ιαπώνων, Τό δέ I945 μετά τήν ἡπελευθέρωσιν μας κατόπιν τής συμφωνίας τής "Γιάλτας", ἐχώρησαν τήν Κορέαν εἰς δύο μέρη τήν Νότιον καί τήν Βόρειον μέ σύνορον τόν τριακοστόν ὅγδοον παράλληλον." Η μέν B. Κορέα ὑπό τό κομμουνιστικόν καθεστώς, ἡ δέ N. Κορέα ἡνεκηρύχθη δημοκρατία. "Οποοαναφερθείς ιληρικός π. Πολύκαρπος εύρισκομενος εἰς τήν N. Κορέαν ἐφαίνετο κατ' ἀρχήν, ὅτι εἰργάζετο διά τήν όρθοδοξίαν, ἀλλά πραγματικῶς ὅμως εἰργάζετο κουφίως εἰς τό ἴδρυθέν μυστικόν κομμουνιστικόν δίκτυον. Διά τοῦτο ἐπειδή ἀνεκαλύφθη ὑπό τής κυβερνήσεως, ἔφυγε διά τήν B. Κορέαν.

(Συνεχίζεται)

ALEXANDER CHANG

Φοιτητής Θεολογίας ἐκ Κορέας

ΙΑΤΡΟΣ ΚΑΙ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΕΣ

'Η 'Ιατρική στήν 'Ιεραποστολή, σάν ίδεα, είναι τόσον παλαιά
όσον καί ό Χριστιανισμός.

'Ο Θεῖος Διδάσκαλος, πάντοτε συνεπλήρωνε, τό σωτήριο ἔργο
Του, τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῶν ψυχῶν, μέ τήν θεραπείαν καί τῶν παθῶν τοῦ
σώματος. "Καί περιήγεν ὅλην τήν Γαλιλαίαν ὁ Ἰησοῦς, διδάσκων ἐν
ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν καί ιητρύσσων τό εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας καί
θεραπεύων πᾶσαν νόσον καί πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ". (Μτθ.Δ:23).

'Αλλά καί ἐκείνους πού θά συνέχιζαν τό ἔργο Του μετά ἀπό
τήν ἐκ τῆς γῆς ἐκπλήρωσι τῆς ἀποστολῆς Του" ἀπέστειλε αὐτούς ιητρού-
σειν τήν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καί ἵσθιται τούς ἀσθενοῦντας." "Ἐνας ἀπό
τούς πρώτους αὐτούς ιητρικας τῆς ἀληθινῆς Θρησκείας ἦταν ὁ Εὐαγγελι-
στής Λουκᾶς, ὁ Ἰατρός, ὁ πρῶτος Ἰατρός-Ιεραπόστολος τῆς χρυσῆς οὐσίας πού
ἀκολουθεῖ στά δύο χιλιάδες χρόνια πού πέρασαν ἀπό τότε.

Τό πρότυπον τοῦ καλοῦ Σαμαρείτου καί 'Εκείνου ὁ ὄποιος τό
δημιουργησε, βρῆκε πάντοτε πολλούς μιμητάς. Μαζί μέ τήν προσφορά τοῦ
μηνύματος τῆς σωτηρίας προσφέρεται τό βάλσαμο στούς πόνους τούς σω-
ματικούς, οἱ ὄποιοι μέ τήν ἀμαρτία καί τόν θάνατο, μπῆκαν στήν ζωῆν
τῶν ἀνθρώπων μετά τήν πτῶσι. Τό "καί ἴδων εὐσπλαχνίσθη...." τοῦ
Κυρίου φλογίζει ἀπό τότε κάθε ιεροαποστολική μαρδιά.

'Αναφέρουμε ἐντελῶς ἐπιγραμματικά μερικές τέτοιες ἔστιες ὀ-
λοκληρωμέντης ἀγάπης: Τήν "Βασιλειάδα" τοῦ Μ. Βασιλείου, πρόδρομο
τῶν με τέπειτα μεγάλων φιλανθρωπικῶν νοσοκομείων τῆς 'Ανατολῆς καί
τῆς Δύσεως, τά λεπροκομεῖα ὅπως τό "πτωχεῖον λελωβημένων" τοῦ 'Α-
γίου Μακαρίου τοῦ πρεσβυτέρου στήν 'Αλεξάνδρεια, τά ὑπό τοῦ 'Αγίου
Θεοδοσίου ἰδρυθέντα νοσοκομεῖα, ὅπου ἐνοσηλεύοντο ἀσθενεῖς μέ ποικί-
λες ἀσθένειες, τό Νοσοκομεῖον τοῦ 'Αγ. Σάββα στήν 'Ιερουσαλήμ, τό
Νοσοκομεῖον τοῦ 'Αγίου Σαυκόν στήν Κων/λιν κ.τ.λ. Είς τά ύγειονομι-
κά αὐτά ἰδρύματα τό ἐπιστημονικόν ἀλλά καί τό θεοθητικόν προσωπικόν
ἦταν κυρίως μοναχοί καί μοναχές γιά τούς ὄποίους ἔχουν γραφεῖ ὀδηγί-
ες καί συμβουλές ἀπό τόν Μ. Βασίλειον, τόν 'Αγ. Ιωάννην Χρυσόστομον
τόν Θεόδωρον Στουδίτην κ.ἄ. 'Αλλά καί οἱ ἄλλες 'Ορθόδοξες ἐκκλησίες
δέν ύστερησαν σέ τέτοια λαμπρά παραδείγματα. Οἱ Ρωμαιοκαθολικοί καί
οἱ Προτεστᾶνται προώθησαν τόέργον τῆς ύγειονομικῆς περιθάλψεως στήν
ιεραποστολήν ὅλοένα καί πιό συστηματικά.

Στά πρᾶτα χρόνια τῶν 'Ιεραποστολῶν, οἱ ιατρικές ὑπηρεσίες
προσφέρονται ἀπό τό ἴδιο πρόσωπον πού προσφέρει τό εὐαγγέλιον καί τά
"Ἄγια μυστήρια στούς νέους Χριστιανούς. Κάτι δηλαδή πού ἴσχυει περισ-
σότερον σήμερα στίς προτεσταντικές ιεραποστολές, δύο ἴδιότητες σ' ἕνα
πρόσωπο ἔναν ιατρό-ιεραπόστελο. "Οσον ὅμως προώδευε ἡ ιατρική ἐπιστή-
μη, ἡ γνῶσις καί ἡ ἔξασησί τής ἐν σχέσει μέ τήν παράλληλον αὔξησι

τῶν θρησκευτικῶν ἀναγκῶν τῶν νέων ἐκ-
κλησιῶν ἐπέβαλε τήν ἀνάγκη ἐνός κατά-
μερισμοῦ τῶν ἐργασιῶν κατά εἰδικότητας.

Σήμερα δὲ "ἰατρός τῶν Ἱεραπο-
στολῶν" συνεργάζεται μέτοικος Ἱεραποστόλους βοηθῶντας μαζί μὲτοικούς νοσοκόμους πιστὸν ἀποτελεσματικά στήν
λασιν τοῦ σώματος, γιατρὸν τὴν φυχὴν τοῦ
δποίου φροντίζουν εἰδικότερα ἄλλοι.

"Ἐτσι καὶ ἡ ἐπιστημονικότερη
καὶ ἀρτιώτερη ὄργανωσις ὑγειονομικῶν
σταθμῶν καὶ ἰδρυμάτων ἐπιτυγχάνεται,
καὶ δὲ Ἱερεὺς ἔχει περισσότερον χρό-
νον νά ἀσχοληθῇ καὶ νά προετοιμάσῃ
τόκυριον μέρος τῆς Ἱεραποστολικῆς
του ἐργασίας.

Τά ἐπιστημονικά ἐφόδια τοῦ Ἰα-
τροῦ τῶν Ἱεραποστολῶν εἶναι σχεδόν
εἴδια μέτεκτα τοῦ κοινοῦ παθολό-
γου, μέτεπί πλέον γνώσεις τοπικῆς νο-
σολογίας (MEDECINE LOCALE), ποιμαντι-
κῆς Ἱατρικῆς (PASTORALE) ὑγιεινῆς καὶ
ἐπιδημιολογίας, ὁφθαλμολογίας, ἀφρο-
δισιολογίας καὶ μαιευτικῆς. Λίγη χει-
ρουργική ἀμέσου ἀνάγκης καὶ λίγες τε-
χνικές γνώσεις ὅδοντιατρικῆς ἀποδει-
κνύονται πολύ ὀφέλιμες συχνά.

Παράλληλα ὅμως σ' αὐτές τις τε-
χνικές γνώσεις τοῦ Ἰατροῦ τῆς Ἱερα-
ποστολῆς, ὅρθωνται τό πρόβλημα τῆς
κλίσεως στό λειτουργημα αὐτό, τῆς κλί-
σεως πού δέν μοιάζει μέτην ἐκλογή
μιᾶς ὅποιασδήποτε ἄλλης Ἱατρικῆς εἰ-
δικότητος. Ἐκτός ἀπό ἀναντήτες καὶ
διαθέσεις φυσικές, χρειάζεται μιά ύ-
περφυσική πρόσκλησις ἀντίστοιχη μέ-
αυτήν πού αἰσθάνονται ὅσοι μπαίνουν
στίς τάξεις τοῦ ιατροῦ. Γι' αὐτό ἀκρι-
βῶς τόν λόγον, σέ κάποια ἀπό τις
σύγχρονες Ἱεραποστολικές ὅμάδες, οἱ
ὑποφήψιοι Ἰατροί ἀποσύρονται σέ RETA-
TRAITE τριάντα ἡμερῶν πρίν ὑπογρά-
ψουν τήν συμφωνία γιατρὸν ἐργασία δέκα
ἔτῶν.

"Αλλ' ἂς δοῦμε ἐπιγραψατικά
ποιές δυσκολίες καὶ τί ἐμπόδια ἀν-
τιμετωπίζει ἔνας Ἰατρός στίς Ἱερα-
ποστολικές χώρες. Ἡ πιστὸν μεγάλη δυ-
σκολία συναντᾶται στήν συνενδόσις
μέτον ἴθαγενῆ πληθυσμό λόγῳ τοῦ
πλήθους τῶν διαλέκτων μιᾶς τοπικῆς
γλώσσης. Ἡ λῆψις ἐνός ἴστορικοῦ, οἱ
πληροφορίες πού θά κατευθύνουν τόν

ἰατρό στήν διάγνωσι καὶ τήν ἐφαρμο-
γή τῆς καταλήλου θεραπεύσις, ἀπα-
τοῦν γνῶσι σχετική τούλαχιστον τῆς
τοπικῆς γλώσσης.

Τό ζήτημα τῆς εὔκόλου ἢ δυσκό-
λου λήψεως ἴσοτιμίας (Ισοδυναμίας :
EQUIVALENCE) τοῦ διπλώματος, τῆς ἐγ-
κλιματίσεωστίς τοπικές συνήθως δύ-
σκολες συνθῆκες, ἵδιας γιατρὸν σύζυ-
γο καὶ τά παιδιά ἦν ὑπάρχουν, οἱ φυ-
χολογικές δυσκολίες στήν ἡντιμετώπι-
σι διαφορετικῶν φυχολογικῶν ἀτόμων -
ἀσθενῶν ἀπό τούς Εύρωπαίους, προσθέ-
τουν ἐμπόδια στήν ἀσκησι τῆς Ἱεραπο-
στολικῆς Ἱατρικῆς.

Τό τελευταῖον τοῦτο θέμα τῆς
συμπειριφορᾶς πρός ἡνθρώπους ἡρρώστους
σωματικά καὶ φυχολογικά, ἡνθρώπους
μιᾶς ἄλλης φυλῆς, μέτε διαφορετικόν τρό-
πο ἡντιδράσεως στά διάφορα ἐρεθίσματα
χρειάζεται πολλή προσοχή, ὑπομονή καὶ
εύρυτητα ἡ τιλήψις. Στίς χώρες τῆς
"Απω Ανατολῆς ἀλλά καὶ στίς ἄλλες χώ-
ρες, λιγάτερο βέβαια, ὑπέρχει μεγάλος
ἡριθμός Ἱατρῶν-ἴθαγενῶν μή ἐπιστημό-
νων οἱ ὅποιοι δυσχεραίνουν μέτην σει-
ρά τους τό Ἱατρικόν ἔργον.

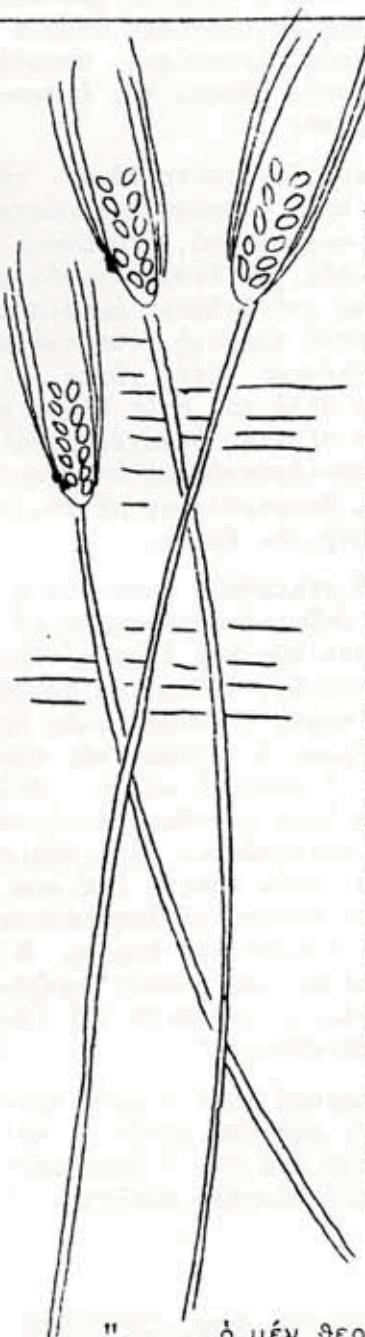
Σάν μιά τελευταία δυσκολία ἀ-
ναφέρομε τόν ἦγῶνα στόν πνευματικά
τομέα, ὅλων γενικῶν τῶν Ἱεραποστόλων
καὶ τῶν Χριστιανῶν, ἄγωναστόν ὅποῖν
δέν μένει ἀμέτοχος ὁ Ἰατρός μιᾶς Ἱε-
ραποστολῆς. "Ομως ὁ μεταφυσικός προ-
σανατολισμός, ἡ πωσευχή καὶ ἡ θεόν
λατρεία μέτα τά ἄγια μαστήρια ἀνοίγουν
τό δρόμο καὶ ἴσοπεδώνουν τά ἐμπόδια
πού ὅρθωνται στήν πορεία ἐκείνων,
πού σκοπό τους ἔθαλαν νά ἐκτελέσουν
τήν τελευταία ἐντολή τοῦ Κυρίου ὁ
ὅποῖος : " ἀπέστειλεν αὐτούς κηρύσ-
σειν τήν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ ἴσ-
θαι τούς ἡσθενοῦντας".

Καὶ ἡ λαμπρή αὐτή πορεία προ-
χωρεῖ συνεχῶς, μωσαϊκό φυλῶν καὶ
χρωμάτων, μέσα ἀπό τήν ἀνεωγμένη
θύραν ἥν ούδείς δύναται κλεῖσαι..."

Πορευέσθε

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΤΗΣ ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗΣ Ε-
ΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΡ-
ΘΟΔΟΞΟΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΝ
ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΝ

- Τιμή φύλλου 2 δραχμαί. 'Ετησία συνδρομή διά ταχυδρομικήν άποστολήν δρχ. ΙΟ.- Συνδρομή ένισχύσεως τῆς προσπαθείας: έπαφίεται εἰς τήν διάθεσιν ἐκάστου.-
- 'Επιτρέπεται καί συνιστᾶται πᾶσα ἀναδημοσίευσις. Παρακαλοῦμεν μόνον ὅπως μᾶς ἀποστέλλονται δύο ἀντίτυπα τοῦ δημοσιεύοντος περιοδικοῦ.

- Η ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΝ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΝ ίδρυθη κατά τήν 4ην Γε-
νικήν Συνέλευσιν τῆς Διεθνοῦς 'Οργανώσεως 'Ορθοδόξου Νεολαίας "Σύνδεσμος" τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1958, διά νά προετοιμάσῃ τό ἔδαφος πρός δημιουργίαν μιᾶς Πανορθοδόξου 'Ιεραποστολικῆς Κινήσεως.-
- Η ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ τῆς ὡς ἄνω 'Επιτροπῆς μέ εἶδραν τάς 'Αθήνας, διευθύνει τήν ὅλην ἐργασίαν ἡ δόποια ἐπί τοῦ παρόντος περιλαμβάνει τούς ἔξης τομεῖς: α) Μελέτη τῶν προθλημάτων τῆς 'Ορθοδόξου 'Ιεραποστολῆς εἰς τήν ἐποχήν μας. β) Κινητοποίησις τῶν ἐνδιαφερομένων γ) Βοήθεια τῶν νέων 'Εκκλησιῶν Οὐγγάντας καὶ Κορέας . δ) Προετοιμασία τῆς πρώτης ὁμάδος ιεραποστόλων.-
- ΤΟ "ΠΟΡΕΥΘΕΝΤΕΣ" ὡς ὄργανον αὐτῆς τῆς προσπαθείας - ἡ δόποια ἀνήκει εἰς ὅλους τούς 'Ορθοδόξους ἀνεξαιρέτως- μέ πολλήν χαράν θά ἐφιλοξένει σχετικά μέ τήν 'Εξωτερικήν 'Ιεραποστολήν ἄρθρα.-
- Σκέψεις, προτάσεις ἢ ιρίσεις ἐπί τῆς ὅλης Κινήσεως μᾶς εἶναι πολύτιμοι.-

Γράφατε κ. 'Αναστάσιον Γιαννουλᾶτον - Γεν. Γραμματέα 'Εκτελ. 'Επιτροπῆς διά τήν 'Ιεραποστολήν-Αναδημίας 45 - 'Αθῆναι.-

" ... ὁ μέν θερισμός πολύς, οἱ δέ ἐργάται ὄλιγοι· δεήθητε δὲν τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ ὅπως ἐνθάλη ἐργάτας εἰς πόνον θερισμὸν αὐτοῦ. " (Ματθ. . θ' 37 - 38)